Daniel Anastasius
begärar sig åtnjuta Rätte
Tolkar hans Befriijd,
d. 18 Augusti. 1687.

Edle och Wäll:r Herre Bergmästare
Gunstige Herre och mäktige Befordrare.

Wäll:r Hr Bergmästaren, lästes sigs genstelligen päminna, huru Hr
den Högl: Magistraten sigs de tvenne nystäflade åtan ödmjukligen
ware supplicerat, och den ämnte Hr Bergmästaren, beklagandes migs
högeligen åtvara min Medbroders Hans Österqvists mycket migs förfö-
rande obilliga och högst prejudicerlige procedurer, i det han sigs understår
hafvande att afhanda och förfulla migs den halfva dalen, som i kraft af
den Högl: Magistratens gunstige giorde förordning migs tillkommer af
Tolkarne emottagaren; Men sådan sigs äfv till det migen ensbelige reso-
lution hafvande kunnat erlanga, hafvande han alltså och i ombrall i dagen
äfven sigs understådt det samma att göra, förnätandes sigs den
af, att sådant hanen i den tvistiga åtan så lyckats hafver, hvar af
han tager tillfälle, att förbinda Ägaren till att giftas den halfvan
samma migs bör hafva, ehuruwäll den ej skulfva vala migs godtcicligt den
samma tillåta och erlägga, det han, sådan nu nyligen skett äfv, contra-
manderar, sägandes den, gif migs, ty sigs äfv icke allenast äldre äfv han,
utan lät honom klaga på migs. Den till mods, emän sigs till
den migs utgjort mycken Besvär och Dälicatesse att taga, nödsakas han
migs af ej göra mycket hvy, sägandes att sigs hafva tillägnat
migs den full makt och Instruction som den Högl: Magistraten häg-
ligt migs medelst hafvande, att ej skulfva tåfvana sigs den äfver
förmedra; Dåker alltså att beröka samma manier mods migs som han
tillförende mods Kungs Tungs förnöjsamt hafvande, att den på Ägaren
den slages ej vetande så att bleven vara af den sådan nyttjandt min
migt äfv, och det alt för Tolkepenningarnes skulds. Det Kungs
som hafvande Kungl: Commerce Collegii skulnytt och tiänst K. M:t hafve
uthandlat: Och hållit sigs äfven Ägaren, men kommer nu
åtan och installer sigs och dessa Tolkepenningar mods Österqvists
den lyckvall min Instruction förnöjsa, att ingen af Kungl: Blåg: betiente
hafvande nägot att skaffa på Ägaren, ehuru för den skull vorte
en Tolkarne stole vara Teller 3. Hvarföre och nuädan Wäll:
k: Bergmästaren sigs nogsamt päminner, att Högl: Magistraten
migs till den åtan Gunstigst hafvande behagat att meddela under-
hålds och ett anseenligt salarium der mods sigs: nägra äfv sak-
ner uppehållit migs Ägaren och lärat det Ägaka förnöjet, så att
sigs min resa Ordr: skar lofvad den Högl: Magistraten, som
sigs och äfv en infödd Borgare, och alltså i kraft af Högl: Magistra-
tens migs hägunstigst gifne fullmakt, nämnare äfv blifver
mods Högl: Magistratens tjänst mantinerat äfv Österqvists som äfv
en utlänings, den der ike vart fraeder, som äfv kommen, eller
fraeds förändrar han haft hafvande, och äfvä det som nämnd äfv
att han hafvande äger Gårdar Dem mods Pålens Nils Larssons
Dåtter Ella Ländsdotter, hvar af han allaredo nogsamt äfv defa-
merat, och den lyckvall understöder sigs Högl: Magistratens häg-
vänsta giorde förordning att förnöja och migs den mycket efter-
sätta och int nänjas. Äfv sigs alltså den mods högstnödigt
förorsakad worden, Wäll: k: Bergmästaren äfv ytterligare
ödmjukligt att anhålla, mods ödmjukt begäran, Wäll: k: Berg-
mästaren tåstes för Gudz skull och i sitt höga Ämbete nägon
migs

tkam

1687 14/8.

mycket hastiga förtryckta skrifter, adistera, för att sig alldeles befria
ruinerat sin, dyrvaro, och i sådan franchise åtnjuta mehrendels skadt
åtta, i synnerhet att mellan oss tolkare nätta en fullkomlig
Ordning giöras, hvar efter vi oss sedan oss regulera kunna, och för
hvarjehanda intrångs erhållande, i stille, at sökighet från plicht
till höghl. Magistratens tienst behöriger fullgöra, I det öfrige
Österrike på dygnet att refundera mycket den skada som han i desse
åtta mycket tillfogat hafver, och hvarföre han mycket ostillbörligen
afhändt. Förbyder han öfver i all ödmiukhet Wäl: Hr. Berg-
mästarens höygunstige resolution as förblifver

Wäl: Hr. Bergmästarens

Ödmuke beredvilligste tienare,

Daniel Anastasius

P. S.

Ovakerne hvarföre de nu sagt at Österrike begynna sin mellan
att dessa tolkningarne, och denne att handlen nätte att gå för
byst as henligen till, att dygs intet nu så wäta hvem det tillgår
och hvilket alt uneds köpare och säljare, och allsbåfäller för mycket
handlet, hålla sin wäre dygs den willfärnbling efintet tienste den
höygl. Magistraten. Och sädant den upriktiga handell, förhoppas
dygs ödmukeligen. Men om någon kyske will bruka mycket till tolkar
det öfverfallne Österrike den och ställer den för att efamnat
derföre att de ike alla hålla sig till honom och öfverjifvad mycket
hvarföre kyskerne i samling högsteligen förundra bliftan,
det de öfver dutieux att betaler sydan något tolkande, i det
de sig hemen hafva ett sädant medhålds att fortvara.